

ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 4251
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

IX. évf. 98. sz.
2013. MÁJUS
(LXXXIV. évf. 15.904. sz.)

Tanít a történelem:

Miklajč István (Budapest) (*):

Erényes pápa az erszényes Európában

A frissességet árasztó dél-amerikai ciklon elérte Európa közepét, a Vatikánt, és elűzte a fekete füstöt a kémény tetejéről. Vele érkezett a szegények püspöke, akit első pillantásra embermilliók szerettek meg a földkerekségen. Az „erkélyjelenetben” az emberek szívét magához emelte, az övét pedig, ezáltal felemelte az Úrhoz.

Nézzük, mi minden kínálkozik a múltból.

A magát büszkén „magyar királyi vér leszármazottjának” tekintő Katolikus Izabella királynő kérésére Kolumbusz hajóin pálos szerzetesek is útnak indulnak „India” felé, azzal a feladattal, hogy tartsák a bátor hajósokban a lelket és majdan terjesszék a keresztény hitet a távoli földrészen.

A magyar pálosok így jutottak el Amerikába. A „főherbarátok” az Újvilág, Amerika felfedezésének meghatározó szereplői voltak.

Pedro de Mendoza konkviztádor 14 hajóval ment Dél-Amerikába s mind egyik hajóján egy-egy magyar pálost vitt magával. Azonban a vad indián törzsek lemészárolták őket is. A spanyol udvar annyira ragaszkodott a pálosokhoz, hogy eme kísérlet után ismét újabakat küldött a térítő munka folytatására.

„A magyar Pálos rend szerzetesei voltak Amerika első hithirdetői”. [Bakk István közlése nyomán]. A pálos rendi szerzetesek a legelső magyarok, akik kimutathatóan Argentína földjére léptek. Argentínában és Paraguayban kolostorokat is alapítottak, amelyek más szerzetek birtokában még ma is megvannak. Ezekben értékes levéltári anyag található a Dél-Amerikába került pálosok történetéről.

1515-ben **Díaz de Solís** három vitorlás hajóján is pálosok voltak. Buenos Aires első parcellázási tervében találkozunk **Mathe István** nevével. Nem sokkal később V. Károly kancellárja, a magyar **Maximilianus Transylvanus** volt az első, aki a világnak beszámolt Magellán útjáról, ami a magyaroknak nemcsak Ibériával való kapcsolatára utal, hanem a csillagászati tudásáról is számot ad.

Valószínűleg Portugálián keresztül, Argentínában szállt partra tizenhat magyar szerzetes, ahonnan eljutottak Bolíviába és Peruba is. A Vatikán levéltárában három

olyan pápai bulla szerepel, amelyek szerint a szerzetesek a földrész felmérésében is részt vettek.

Amikor Spanyolország és Portugália szembefordult egymással, VI. Sándor kéri fel a pálosokat, hogy csillagászati eszközökkel húzzák meg a határvonalat a két veszekedő hatalom között. Így jött létre 1494-ben a tordesillasi egyezmény, amely Kolumbusz felfedezése után a kelet felé nyomuló portugálok és a nyugatra tartó spanyolok között egyezséget teremtett. A Zöldfoki-szigetektől nyugatra 371 mérföldnyire jelölték ki a határvonalat.

A pálos atyák a szenvedéstörténet megismertetésével szeretnék beavatni a bennszülötteket a nagy titokba, elmesélve Jézus Krisztus halálát és feltámadását. [Pálos rendi közlés]. Európából érkezvén tehát ők vetették el a krisztusi kereszténység magjait, amelyek szépen kisarjadtak a távoli földrészen.

És itt nőtt fel és lett a szegények püspöke **Bergoglio**, majd jött Európába téríteni s lett a Ferenc nevet felvevő pápa. Küldetése van Európa felé, ahol az egyház erkölcsi természetére már kevésbé jellemző a Krisztusi példákat követő viselkedés, ennél fogva hanyatlásnak is indult. A hívek egyre nagyobb számban letérnek a kereszténység útjáról, amelynek közevét az európai alkotmány a keresztény gyökerek megtagadásával már fel is szedte, egyre erőteljesebben utat engedve az istentelen viselkedés több formájának, mint a magzatelhajtás, a családellesség, az egyneműek házassága és abban idegen gyermekek örökbefogadása is.

A most bekövetkezett fordulat igencsak indokoltnak és időszerűnek tűnik: Bergoglio szentatyja még jó időben érkezett a trónra. Most a szegények barátja emelkedett felül egy olyan ellenséges környezetben, ahol a gazdagok barátai az urak.

Amit a régi pálosok és jezsuiták innen vittek a tengeren túlra, az most jön vissza onnan, éppen akkor, amikor még reménytel várjuk a keresztény Újvilág feltámadását, egyik oldalon a világi népszerűség körében, másik oldalon ugyanezt a katolikus egyházon belül, a Jézus-követő útnak, az Újszövetség lelkiségének megélésében. ■

(* Szikla Nemzeti Kör. Megjelent a *Világ Magyarosságában*. Az írást kivonatosan közöljük.

Mindszenty József bíboros, Magyarország utolsó hercegprímása

- az egyetemes magyarság egyik legnagyobb, XX. századi alakja -
(Csehímszent, 1892. március 29. - Bécs, 1975. május 6.)

Mindszenty József utolsó életútján végigutazta a világon szét-szórt egyes magyar közösségeket. Halála előtt utolsónak Venezuelát

érintette, 1975-ben. Sok városban emeltek tiszteletére szobrot, így Clevelandben is (l. fotók). Emlékezzünk rá kegyelettel!

Mindszenty tér,
Cleveland
(a háttérben 1956-os emlékmű)

Böjte Csaba testvér OFM üzen:

Kedves Támogatóink!

A gyerekeink iránti jóságukért köszönetképpen, szeretném megosztani Önökkel az egyik nagyon szép nagycsütörtöki élményemet.

Aki gyerekekkel foglalkozik, az tudja, hogy mindenik évnék megvan a maga keresztje. Van olyan tanév, amikor a himlő, mások az influenza környékezi meg a nagycsaládot, és biza' akkor „megy a gyűrű vándorútra, egyik kézből a másikba”, és nehéz megfékezni a járványt.

Persze nemcsak fertőző betegségek indulhatnak el a gyermekek világában, hanem különféle divatok, hóbortok is, amelyeket a felnőtteknek nagyon nehéz megérteni, befolyásolni. Volt egy év, amikor a fiaink folyton bosszantották a tanárokat, az osztályok szinte versenyeztek, hogy ki tud csínytevésben rálicitálni a másikra. Nekik nagyon jó bulinak tűnt, de egy-egy tanár a felmondását fontolgatta.

Mi mást tehettem volna, újból és újból összeszedtem az intézet belső udvarára a gyerekeket, hol szép szóval, máskor meg minden pedagógiai haragomat csatasorba állítva próbáltam a fiaimat nevelgetni, a kedvesség és a jóság útjára terelgetni. Tavasz felé már az egész pedagógiai eszköztárunk romokban hevert. Magamba roskadva behívtam az intézet vezetőjét, és megbeszéltük, hogy ha már nincs eredménye annak, hogy a gyerekek fejét mosogatjuk, próbáljuk meg a lábukat megmosni.

A nagycsütörtöki szentmisén a legcsintalanabb gyerekeket kiültettük az első padba, és az evangélium után prédikáció helyett letérdeltem szerre mindenik fékezhetetlen kicsikó elé, és szelíden, ahogyan Mesterünktől tanultam, megmostam, megtörölgettem a lábát. Nem mondtam semmit, csak céltudatosan végeztem a dolgomat, a kántor közben szép nagyböjti zsoltárt énekelt. - A hívek döbbsent csendben nézték.

A szertartást elsősorban a gyerekeknek szántam pedagógiai célzattal, de igazából engem is végtelenül megindított. Ott és akkor döbbsentem rá, hogy Péter lábát mosva az én lábamat is megmosta a Mester. Bár Júdás zsebében ott zörgött a harminc ezüstpénz, Jézus mégis lehajolt, és az áruló lábát is megmosta. Aztán belém nyilallt a felismerés: Jézus nemcsak megmosta a tanítványai lábát, hanem utána meg is halt értük a kereszten!

Vajon én meg tudnék halni ezekért a rosszcsont gyerekekért? A szertartást befejezve felálltam, és csendesen néztem őket, míg az orgona utolsó akkordjai is elhaltak. Néztem a fiaimat, és annyira szépnek láttam őket, mint még soha! Az oltár előtt sokáig némán térdeltünk. A végén, a sekrestyében minden tanítványom odajött, hozzám bújtak, megöleltek csendesen. Néma percek után az egyik, talán a legcsintalanabb megszólalt: „Csaba testvér, én többet nem leszek rossz!” Én sem, én sem, visszhangozták a többiek a mélyről jövő jó elhatározást.

Évek teltek el, ma már felnőtt emberek, elsodorta őket a múlt idő, de én úgy gondolom, hogy legtöbbjüknek sikerült megtartani a tiszta szívből felfakadt őszinte fogadalmat. Egy biztos, ha találkozunk, ugyanazzal a szeretettel tudjuk átölelni egymást. A gyerekek előtt térdelve örökre megértettem, hogy szeretetre csak végtelen alázattal és nagy-nagy szeretettel lehet tanítani az embereket. ■

← Leonid Afremov
(Fehéroroszország, 1952), olaj spatulával

A TARTALOMBÓL:

Orbán Viktor köszöntő Nemzeti ünnepre ...	2.o.
Olvasólevelek	2.o.
Magyar szívű görögök Argentínában	3.o.
Leidemann Sylvia sikerei	3.o.
Piller Éva: A 200 éve született Wagner ...	4.o.
Kárpátalja, Erdély, Felvidék... ..	4.o.
Barkuti Jenő: Osztályharc, beszolgáltatás ...	5.o.
Mit hallott az AMH?	6.o.
Bonczos Zsuzsa: Mi történt?	7.o.
Március 15 - itt is, ott is	HUFI I-II.
Köztünk járt a debreceni TV	HUFI II.
Egy felvidéki Ausztráliában	HUFI II.
ZIK hír: Egy év a Balassiban	HUFI III.
A KIM ösztöndíjasai - KCSS program ..	HUFI III.
La Pécs cultural	SP I
La Cámara Argentino-húngara informa ...	SP I
El invento, remedio al problema	SP II
Noticias del Hogar San Esteban	SP III
CALENDARIO MAYO	SP IV

Újabb tragédia Argentínában

Április 1-jén már közeledett a vihar. Esővel indult 2-án hajnalban, de nem állt el, aztán már „dézsből öntötték”: hihetetlen mennyiségű csapadék lepté

Az Olvasó írja...

Az AMH postaróvata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Tisztelt Szerkesztőség, Drága Honfitársaink!

Közös örömről Bergoglio szentatya trónralépése. Ezzel kapcsolatban éreztem itthon mindazon ismeretek közlésének hiányát, amelyeket el kellett volna mondani nagy nyilvánosság előtt, itthon és külföldön egyaránt, mert a magyar és az egyetemes üdvtörténet részei. (I. cikk I.o.) Időközben meglepő örömmel hallgattuk a Magyar Rádió Vasárnapi Újságjában a Fóthy István elnök úrral felvett beszélgetést. Nagyon megfogott mindnyájunkat. Aldja Isten Önöket Argentínában.

Nemzettestvéri üdvözléssel

Miklajuzi István, Budapest

Kedves Zsuzsó!

Köszönöm Ladányi Domonkosról írt megemlékezésem közlését azzal együtt, hogy a jó szerkesztőket jellemző éberséggel elhunytának évfordulójára időzítettél és kedves, meleg soraidal is mellé álltál.

Köszönöm az AMH szép kártyán küldött karácsonyi jókívánásait. Ritka öröm, mert ennek kultúrája is már a múltból int vissza! Viszonzásul jó évet és hosszú életet kívánok szerett hirlapunknak, neked és minden munkatársadnak további kedvet, kitartást.

Munkátok fontos, jó és szép. Ezen felül csodálatra méltó ennek a hatásait fel sem mérhető magyar újságnak az életben tartása. Sok köszönetet és támogatást érdemel!

Melléklem az évi elő és felülfizetés igazolását.

Szeretettel,

Mészáros Lászlóné

Kedves Szerkesztőség és „Kivitelezőség”!

Köszönjük szépen a szép, érdekes és nívós gondolatokat a rendszeres és várva-várt havi folyóiratban!

Sok, sok szeretettel

Mihályfiék, Zsuzsi (Temperley)

Kedves Zsuzsó és Trixi!

Legyen időtök bokros teendőitek között néha egy kis pihe-nésre is! Fáradozásaitok jutalma viszont most is a remek újság, ami a világ minden tájára viszi a híreket, és túl a távolságon összeköt mindnyájunkat! Isten áldja meg munkátokat!

Szeretettel:

Becske Gábor és Emőke, Santa Fe

Kedves Zsuzsó!

Most, hogy a Magyar Segélyegylet alapításának 10. évfordulója lépünk (1922-2013) elgondolkoztató az a felirat, amelyet belépéskor a Szent István Otthon márványtábláján olvashatunk:

Segíts, hogy segíthessünk!

Hány magyar, ill. magyar származású él Buenos Aires környékén? És ezekből hány 40-60 éves fiatal vagy nyugdíjas, életképes, áldozatkész, egészséges testvérünk, akiknek méghozzá van kedve díjmentesen másokon is segíteni? Heti pár órát „mindenes ezermesterként” esztergályos, villanyszerelő, festő vagy kertész munkára? Ideje lenne a már 87. életévét taposó Béres Gyurka munkáját lassan-lassan megkönnyíteni, átvenni! Női kezek akadnak bővebben, főznek, takarítanak, vidámítják idősebbjeinket, de férfimunkát nem tudnak vállalni.

Pedig van ám munka! Bőségesen és állandóan. Csak jelentkezőkre vár a vezetőség, az összes bennlakó időssel együtt! A táblán lévő „Segíts, hogy segíthessünk” mindnyájunk lelkeire köteleességet nyom. Am talán legjobban éppen a 40-60 éves fiataljainkra, akiknek szülei, nagyszülei annyit áldoztak Otthonunk fenntartására. Rajtuk a sor, hogy nemcsak néha-néha, alkalmi szerepléssel örvendeztessük a bentlakókat, hanem valóságos anyagi, ill. munkavállalással örökítsük nevéket.

Lindqvistné Demkó-Belánszky Andrea Hapci

Kedves Zsuzsó!

Április elején vagyunk, és sajnos még mindig elég szélsőséges az időjárás, nehezen akar megérkezni a tavasz. Szerencsére ez a hétvége azért nem olyan durva, mint a 2 héttel előtti szörnyű hóviháros. Akkor sokan rekedtek az autóutakon, nem győzték takarítani, mert 2-3 perc alatt visszafújta a szél. Ráadásul 2 baleset miatt nem tudták megközelíteni az ott rekedt autókat, így csak kézi erővel (több mint 10 ezer ember!) lehetett a hófalakat eltakarítani, ami helyenként 2-3 méteres is volt, a szél meg 100-120 km-es. Szerencsére senki sem fagyott meg az utakon, mindenkit sikerült - megfeszített munkával - kimenteni. Ilyen idő hosszú évtizedek óta nem volt, és remélem soha többé nem is lesz. Küldjétek nekünk egy kis meleget! Ölellek

Tengerdy Emília, Budapest

MINISZTERELNÖK

Tisztelt Honfitársaim!

Köszöntöm Önöket a magyar szabadság ünnepén. Ez az a nap, amikor az egész világ hallja a magyar szabadság hangját. Ez a hang azt mondja, hogy a szabadság azoké, akik elég bátrak, hogy kivívják. Mi, magyarok kivívtuk. Sokat küzdött a magyarság az elmúlt évszázadokban, hogy ez ma így lehessen.

Az elmúlt években elindítottuk nemzetünket a határokon átívelő egyesítés útján. Így leszünk többen, így leszünk erősebbek. Ezt az erőt éppoly bátran és elszántan, éppoly okosan és leleményesen kell használnunk, ahogy eleink tették. A nemzet újraegyesítésének értelme éppen az, hogy mindenki, aki magyarnak vallja magát, részt vehessen a magyar nemzet és Magyarország építésében. A határon túl élők részt vehetnek Magyarország erősítésében, az erős anyaország pedig többet tud tenni értük ott, ahol élnek.

Régen voltunk ilyen közel ahhoz, hogy a magyarság céljait megvalósítsuk, a magyar szabadságot kiteljesítsük határokon belül és kívül. Régen voltunk ilyen egységesek. Használjuk ki a lehetőséget, amit közösen teremtettünk. Legyünk méltó utódai a 48-as magyar hősöknek.

Ehhez kívánok a magyar szabadság ünnepén minden magyarnak erőt, hitet és bátorságot!

Budapest,
2013. március 15.

Orbán Viktor

Barcsi Gyula, 1. oszt. tanácsos ünnepi beszéde:

Kedves Magyar Honfitársaim, Kedves Argentin Barátaim!

Ismét együtt lehetünk, hogy megemlékezzünk történelmünk egyik legfontosabb eseményéről, az 1848-49-es forradalomról és szabadságharcról. Külön megemlíthetjük, hogy **ez évben kerek évfordulót, a forradalom kitörésének 165. évfordulóját ünnepelhetjük.** Számomra ezért külön öröm, hogy éppen most állhatok Önök elé és szívből jövően elmondhatom rövid beszédemet.

Elegendő, ha röviden méltatom az évforduló jelentőségét, mert az elmúlt években Nagykövét úr már nem egyszer mélyrehatóan és a forradalomhoz illő érzelmekkel szólt 1848 máig tartó történelmi példájáról és napjainkban is aktuális tanulságairól. Saját szavaim jelentőségét pedig fölülmúlja a magyar miniszterelnök Önöknek küldött üzenete, amelyet megtiszteltetésként tekintve, pár percen belül fel fogok olvasni. (I. fentebb)

Honfitársaim! A szabadság valamennyi nép legfőbb eszménye. Ez így van a magyar nép esetében is, amely „megbűnhődte már a múltat, s jövődöt”. Ha az államalapításig megyünk vissza, gondoljuk meg, hányszor kellett a magyar államnak megvédenie függetlenségét és a magyar nép szabadságát. Gondoljunk a tatárjárásra, a török hódoltságra, a Rákóczi-szabadságharcra, a Habsburg uralomra.

Ezek között a szabadságküzdelmek között kiemelkedik a népek tavaszán, 1848. március 15-én kitört pesti forradalom a márciusi ifjak vezetésével. Tudatában kell lennünk ugyanakkor, hogy a hős fiatalok forradalma valójában már egy korábban kezdődött nemzeti összefogást testesített meg, mert a reformkor idején a társada-

lom különböző képviselői már sürgették Magyarországot polgári átalakulását és modernizálását. Többek között Széchenyiről, Kossuthról, Táncsicsról beszélhetünk, akik a Petőfi és tetteire kész fiatal harcosársai által kivívott forradalmi győzelem és a magyar függetlenség előre vitelében a legjobb tudásuk szerint közreműködtek.

1848 méltó folytatásának tekintjük - sok időt átugorva - az 1956-os forradalmat és szabadságharcot is, ami páratlanul hasonló szituációban elevenedett meg. A forradalmárok itt is történelmi-politikai átalakulást tűztek zászlajukra: a kommunista rendszer felszámolását és demokratikus jogállam létrehozását, illetve ugyancsak idegen elnyomó, a Szovjetunió igráját akarták lerázni. Ennek egyenes folytatása, hogy 1848 szellemét érezzük az 1989-ben kezdődött rendszerváltásban és napjainkban is, amikor erős nemzeti összefogással demokráciánk és alkotmányos rendünk megerősítésén dolgozunk.

A történelem tanulsága, hogy a szabadság nem egyszeri vívmány. A szabadság olyan eszme, olyan érték, amiért minden körülmények között, minden korszakban meg kell küzdeni. Háború közepette és sokszor a béke állapotában is. Magyarország számára fájó tapasztalat, hogy értelmetlen és sikertelen háborúk tördelték fel területi

Március 15-i megemlékezés a Hungáriában

A Hungária vezetősége Magyarország nagykövetségével karöltve méltó ünnepélyt rendezett az 1848-49-es Forradalom és Szabadságharc tiszteletére, ügyesen és ugyanakkor mélyrehatóan összeállított, rövid és igen nívós programmal.

Zombory István, a Hungária elnöke köszöntötte a szép számban megjelenteket és pár szóban örömmel említette meg az utóbbi napok világhírű eseményét, **Francisco pápa** megválasztását.

A Zrínyi Körből 14 másod- és harmadgenerációs ifjú olvasott fel Petőfitől hazafias verseket, amelyek

vezérfonala a szabadság és a nemzet emelkedése volt, kezdve a „Magyar vagyok”-al. **Grabner Pisti** szavalta el a „Nemzeti Dal”-t. Az elhangzott versek a következő gondolatokat inspirálták: A nagy költők nem váratlanul szólalnak meg, nem derült égből, mint az isteni kinyilatkoztatások. A népek életében messze visszamenőleg meg lehet állapítani, mikor estek vajadásba, hogy megszüljék a rendkívüli fiút. A nemzet, a *nagy család* előre készülődik az eseményre. Ilyen izgalomban élt a nemzeti újjászületés hajnalán is Magyarország. Az izgalom, a lát oka, mint mindig, most is az: meg tud-e újulni ez az ország? A népek újkori nagy versenyében megállja-e a helyét?

Barcsi Gyula, a nagykövetség I. osztályú tanácsosa vette át a szót (*a díszbeszédet l. mellékelve*). Szép vezérgondolatai gondolkodóba ejtették a hallgatóit és egyenesen rávezették **Orbán Viktor** Magyarország miniszterelnöke mondandójára, amelyet a határon kívüli magyarsághoz intézett (*l. eredeti levél*).

Barcsi Gyula bízva abban, hogy továbbá is gyarapszunk új magyar állampolgárokkal, optimizmussal fejezte be beszédét.

Az est művészi gyöngyét pedig a zenei élvezet biztosította. Ezt a még Magyarországon tartózkodó **Leidemann Sylvia** hozta össze, mégpedig egy egészen kiváló vonósnégyes előadásával. Az *Ars Hungarica* által rendezett hangversenyekre járók már ismerték **Oleg Pishénint**, a Teatro Colón zenekarának koncertmesterét, együtt feleségével, a szintén orosz **Natasha Shishmónina** helyettes koncertmesterrel. Ez alkalommal hozzájuk csatlakozott a lett **Kristine Bara** (brácsa) és az argentin **Carlos Nozzi** (cselló), mindketten a Filarmónica zenekarban hangszerük szólístái. Bartók és Kodály darabokat adtak elő, kifogástalanul.

Szokáshoz híven, a műsor az argentin himnusszal kezdődött és - fohászként - a magyar himnusszal végződött.

A Magyar nagykövetség borral és apró harapnivalóval vendégelte meg a jelenlevőket, majd a Hungária vendéglőjében díszes társasvacsora volt előkészítve, amelyre a publikum nagy része ottmaradt.

Balthazár Mártha (HKZS)

függetlenségünket, vették el vagy csorbították sok honfitársunk szabadságát. Jelenleg olyan korszakban élünk, amikor szabad választásunk alapján, a NATO tagjaként már nemcsak hazánk biztonsága, hanem a demokrácia nemzetközi védelmezése ügyéért is tenni tudunk. Az Európai Unió tagjaként pedig visszatértünk abba a kultúrközegbe, ahová mindig is tartoztunk. Európaiak vagyunk! Szabad elhatározásainkat azonban ilyen összefüggésben is érvényre kell juttatnunk. Hiszen ahhoz,

hogy egyesüljünk, először saját identitásunkat kell megteremtenuünk.

(*Orbán miniszterelnök levelének felolvasása. Szerk.*)

Miniszterelnökünk üzenete után talán már nem illene szólnom, de idevágóan hadd idézzem a Kossuth nótát, miszerint azt üzenete, elfogyott a regimentje. Az Önök nevében is szeretnék visszaüzeneni, hogy szó sincs róla: a regiment most egyre gyarapszik újabb magyar állampolgárokkal.

Köszönöm figyelmüket!

Budapest, Március 15

Fotó Tóth Flor ösztöndíjasunk

Dr. Diószegi György Antal (*): Magyar szívű görögök Argentínában

Fontos közkinccsé tenni a XVII-XIX. századi magyarországi görög közösség értékteremtő jelenlétét, amelyet magyar hazánk érdekében kifejtettek 1658-1944 között. E kutatásom során két olyan személyiség életútját is feltártam, akik magyar szívvel éltek az alkotó életüket, és mindkettőjük életútja 1945 után Argentínában zajlott, és ott is hunytak el.

Dadányi György (Temesvár - Munro, Argentina) és **ifjabb Lyka István** (Buenos Aires) **elődeik, rokonaik fontos szerepet tölthettek be a pesti görög egyházban.**

A **Dadányi-család** magyar hazaszeretét jól mutatja, hogy Dadányi Pál (1815-1882) honvéd huszárszázadosként harcolt az 1848-49. évi dicsőséges magyar szabadságharcban. Dadányi Konstantin (1783-1854) fia, Dadányi Pál 1848-ban szolgabíró volt Torontál vármegyében. 1848 nyarától nemzetőr, majd decembertől már főhadnagy lett a 14. Lehel huszárezredben. 1849-től Kiss Ernő altábornagy segéd tisztje volt. 1849 áprilisától alszázados, majd júniustól főszázados lett a 18. Attila huszárezred állományában.

Trianon után is megmutatkozott a Dadányi-család magyarszívűsége: **Dadányi György** (Temesvár, 1893. február 28. - 1969. június 10., Munro, Argentina) regényíró jelentős közéleti és publicisztikai tevékenységet fejtett ki. A Temesvári Hírlap és a Déli Hírlap hasábjain ifjúsági kérdésekkel foglalkozott; a segítségével épült föl a temesvári Magyar Ház. Az Országos Magyar Párt bánsági titkára volt Dadányi György, valamint a temesvári magyar cserkészcsapat parancsnokaként tevékenykedett az 1930-as években. A Magyar Országos Tudósító (1939. december 14. 2. o.) hírt adott arról, hogy a magyar irodalmi élet cselekvő és közkedvelt tagja volt: „*Bánsági irodalmi est Budapesten. A Magyar Nemzeti Szövetség női osztálya nagyszabású bánsági irodalmi-estet rendezett, amelyen ... Dadányi György „Csordás voltam Paraguayban” című most megjelent regényéből olvasott fel részleteket*”.

*

A **Lyka-család** kimagasló szerepét több emlék is őrzi a Petőfi téri görög templomban. Idősebb Lyka István (1862-1922) földbirtokos hazafiságát tanúsítja, hogy

a III. osztályú vaskoronarend lovagja, a vörös kereszt hadiékésméltós II. osztályú díszjelvény tulajdonosa volt. A pesti görög egyházközség jelentősebb tagjai voltak az 1930-as években: Lyka Emil, Lyka Miklós, **ifj. Lyka István** (1904-1972. Buenos Aires). Ifj. Lyka István az 1920-as, 30-as években kiváló sportteljesítményeket ért el az autóversenyzés területén. „*A túrakocsik kategóriájában fővárosi versenyzők uralták a mezőnyt ugyanúgy, mint a többi autós kategóriában. A kategóriagyőztesek Lyka István, ill. Hetes Sándor lettek.*” „*Az 1930-as év legkimagaslóbb sport- és idegenforgalmi eseménye*” volt „*a Sopron-Brennberg autó- és motorverseny*”. ... *A túrakocsi kategóriában Lyka István, a sportkocsi kategóriában Hartmann László, a versenykocsi kategóriában Bársony Kálmán, a SAE alelnöke nyert, - valamennyien Bugatti kocsin.*” (1) „*Szép rekord eredményekkel végződött a tati motorkerékpárverseny. Vasárnap már a kora reggeli órákban autók és motorkerékpárok százai lepték el az újonnan épült kitűnő bécsi országutat: valamennyien a Tát és Nyergesújfalú között levő betonszakasz felé igyekeztek, ahol a KMAC ezévi záróversenyét rendezte. Ez volt az utolsó bajnoki pontszerző verseny is ... Lyka István sárga Bugatti túrakocsijával 125.82 km sebességet futott.*” (2)

Ifj. Lyka István vadászati szakértőként tevékenykedett Argentínában. 68 éves korában hunyt el Buenos Aires városában 1972 novemberében (erről a *Dél-amerikai Magyar Hírlap*, Buenos Aires, 1972/92. is tudósított).

(*) **Nagy örömet okozna számomra, ha a cikk megjelenése esetén jelentkezne argentinai leszármazottak, rokonok, vagy olyan argentinai magyar olvasók, akik talán még a gyermekkorukból őriznek személyes emléket e két kiválósággal való találkozásról, és ezt szívesen megosztanák az olvasókkal. D.Gy.A. (cím a szerkesztőségben).**

Források: (1) Gimesi Szabolcs: A Soproni Autóklub Egyesület (1927-1937). In.: Soproni Szemle. 1979. XXXIII. évf. 2. sz. 56., 59. o.; (2) Esztergom és vidéke. Keresztény politikai és társadalmi lap. Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Laiszky Kázmér. LI. évf. 83. sz. 1930. október 23. 2. o.

Debreceni Tévészek látogatása Santa Fében

Március 17-én kedves vendégeket fogadtunk városunkban: a debreceni televízió igazgatóját és három munkatársát. Alkalmunk volt elbeszélgetni **Vojtkó Ferenc** igazgatóval és **Széles Tamás**, **Lakatos János** és **Máthé Gábor** munkatársaival. A buenosai magyar kolóniából **Kerekes Ági** kísérte el és mutatta be nekünk őket.

Megérkezésük után rövid városnézésre vittük hazai vendégeinket, hogy - ha futólag is - megismerhessék városunkat.

Rövid pihenő után meghívtuk őket egy ismert halászcárdába vacsorára. Itt jöttünk össze néhány itt élő magyar honfitársunkkal, akikkel vacsora előtt hosszasan elbeszélgettek, miközben néhány interjút is készítették. Főleg az érdekelte őket, hogyan tudtuk annyira időn keresztül elszigeteltségben megtartani magyarságunkat.

A hirtelenül összetoborzott Santa Fe-i magyarok és barátaink, akik jelen voltak: **Horogh Zoltán, felesége Liliana Rodríguez,**

Santa Fe-i magyarok a debreceni tévészekkel

Tombor Nándor: Magyar barokk zenei emlékek a bolíviai őserdőben

Ki gondolná, hogy az újkor hajnalán a Chiquitos-i indiánok a bolíviai őserdőben ugyanazokat a barokk dallamokat énekelték, mint a soproni jezsuiták tanítványai? Sylvia Leidemann magyar származású argentin csembalóművész, zenekutató erre is fényt derített.

Leidemann Sylvia mind nagyobb elismerésnek örvend Magyarországon is!
Fotó Béres Attila, Magyar Nemzet (mno)

Hans Roth svájci építészmérnök Bolívia keleti részén, a romos jezsuita templomok egyikének oltára alatt 1984-ben 5000 kottát talált. Sejtethető volt, hogy a Chiquitos-i indiánok területén működő missziók még ennél is nagyobb barokk zenei anyagot hagytak maguk után, ami be is igazolódott. Ettől kezdve a bolíviaiak két-évente szerveztek egy barokk fesztivált, többek között a művek bemutatására, miközben a lelőhely, - a **Chiquitos jezsuita missziói** - az UNESCO világörökség része lett. Mára az egész archívumot feltárták, a teljes kottaanyagot pedig Argentínában digitalizálták.

*

Sylvia Leidemann a bolíviai leletek feltárásakor már tudta, a kottaanyag milyen rendkívüli nagy kincset képvisel:

«Kutattam benne, s találtam egy, a magyar-cseh királynő koronázására íródott billentyűs darabot. Ekkor ötlött fel bennem a kérdés: hogyan került ide, az őserdő közepére? Sikerült kiderítenem, hogy több magyar jezsuita élt Dél-Amerikának épp e részén. Mivel már nagyon jól ismertem a magyar barokk zenét, mint például Esterházy Pál *Harmonia Caelestis*-ét, a Stark-féle virginálkönyvet, vagy a Vietorisz-kódexet és ismertem a bolíviai magyar forrásokat is, utóbbit elkezdtem összehasonlítani a magyar jezsuita archívummal. A Soproni Levéltárban őrzött kották között aztán találtam nagyon hasonló dallamokat, hangszerelést - ekkor gondoltam, lehet kapcsolat a magyar és bolíviai jezsuita zene között.»

Sopronban régen, a XVII-XVIII. században működött egy nagyon fontos jezsuita iskola, ahol különféle iskolai előadásokat tartottak.

«Amikor sor került egy ünnepségre, akkor kiválasztottak néhány könnyebb darabot, és a tanulókkal előadták: énekeltek, vagy hangszereken játszottak. Biztos

vagyok benne, ezeket a könnyű darabokat, - amelyeket inkább oktatási céllal használhattak - a Sopronban tanító jezsuiták vitték el Dél-Amerikába, írták át az őslakosoknak, mindennapi zenélés céljából. Számukra nagyon vonzó volt az európai zene, a hangszeres játék.»

Sylvia Leidemann éves rendszerességgel jár Magyarországon.

«Nagyon szeretek magyar zenészekkel dolgozni. Magyarország rengeteg jól képzett zenésszel büszkélkedhet, és akár-hányszor ide jövök, magamba szívom a jó és profi zenélés örömét. Épp emiatt nekem nagyon fontos, hogy minden évben visszalátogassak ide. Egyébként a Liszt Ferenc Zeneakadémia ösztöndíjasa voltam 1986 és 1989 között, attól kezdve Magyarországon elsősorban előadóművészként tevékenykedem. Létrehoztam itt egy kamarakórust, az *Encuentros*-t (Találkozások), amivel hosszú évek óta terjesztjük a dél-amerikai zenei örökséget. Két kultúra találkozását fejezi ki a névadás: én ugye „külföldről” jöttem ide anno. Emellett csembalóművészként és régizeneszként lépek fel és szervezek különféle koncerteket Magyarországon.»

Legutóbb a Sopronban megtalált zeneművek ősbemutatóját tartotta a Vakok Általános Iskolájának Nádor termében, az Ars Sacra Alapítvány szervezésében, a koncertet Ferenc pápának ajánlotta.

«Mivel Ferenc pápa a Dél-Amerikában nagy jelentőségű jezsuita egyházat képviseli, ezért kiváló példamutató lehet. A jezsuiták és a ferencesek a spanyol hódítókkal ellentétben - akik meglehetősen kegyetlenül bántak az őslakosokkal - egyfajta szinkretizmusra, a vallási okból, ürügyből fakadó ellentétek összeegyeztetésére törekedtek, többek között azáltal, hogy megtanulták az őslakosok nyelvét, tisztelték a szokásaikat. Személy szerint nagyon örülök, hogy **Jorge Mario Bergoglio** lett a pápa. Régóta ismerem, követem a munkásságát, és nálunk Argentínában - ahol komoly probléma a szegénység - mindenki tudja, hogy fontos neki a szegények pártfogása. Szerzetesként szerényen viselkedik, puritán módon él. Mint argentin állampolgár, én azt várom tőle, hogy segítsen nemcsak Argentínának, de az egész világnak a szegénység leküzdésében, és segítsen abban, hogy a hit minél több emberhez eljusson. Ugy gondolom, ő a katolicizmusban egyfajta „felfrissítő” szerepet fog betölteni.»

(Forrás <http://mno.hu/grund/magyar-barokk-zenei-emlekek-a-boliviai-oserdoben-1147800>)

fiak Adrián és Ignác; Tarafás Iván és neje, Leóvey Borka; Becske Gábor, felesége Bakos Emőke és fiuk Gábor; Dévay Ferenc, Csizsár István és húga Rózsa; Horogh Ilona (Zoltán húga), valamint Homorult József.

A TV-felvétel után vidám hangulatban vacsoráztunk meg itteni szokásos halételekkel, eltréfálódva, énekelgetve - amit TV-s barátaink részben fel is vettek. Áginak is ez volt az első találkozója az itteniekkel. Az az érzésünk, hogy ő is jól érezte magát.

Másnap reggel kedves vendégeinkkel elmentünk újra a város nevezetességeit (Múzeum és egyebek) „felfedezni”. Két tévés itt is maradt filmezni, míg a másik kettő Ágival együtt velünk jött a szomszéd városkába, Santa Toméba. Itt van az állomáshelye a Csetz János által alapított - és róla elnevezett "Batallón de Ingenieros Anfíbios" (Utászszázlój) -nak és egy kis múzeumuk is van **Csetz János** emlékére. Csetz Jánosról illendő tudni, hogy ő az

1848-49-es szabadságharc ezredese volt; ennek elbukása után Spanyolországba, majd Argentínába emigrált, ahol az akkori elnök megbízásából megalapította Buenos Airesben a Katonai Akadémiát, majd Santa Fében az Utász-zászlóaljat. Ennek a zászlóaljnak kapcsolata van a buenosai magyar kolóniával is; több ízben együtt voltunk velük mint meghívottak ünnepi megemlékezéseiken.

A zászlóalj berendezéseinek megtekintése és Csetz János élettörténetének meghallgatása után visszatértünk Santa Fébe, ahol újra egyesült a kettévált TV-stáb, hogy folytassák útiterüket: a szomszédos Chaco tartomány felé, hogy ottani magyar honfitársainkkal is összetalálkozzanak.

Ez a látogatás egy csodálatos élmény volt részünkre, mert túl a debreceniekkel való együttlét öröme, azt a hihetetlen érzést adta, hogy otthon vagyunk, mert magyar szót hallottunk - és beszélünk.

Horogh Zoltán, Santa Fe város

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

200 éve született egy zeneóriás:

Richard Wagner, egyike a világ legnagyobbjainak

1813-ban született, akárcsak egy másik óriás, Giuseppe Verdi. Wagner Lipszén, Németország keleti részén, Szászország legnagyobb városában, és 1883-ban halt meg, Velencében. Verdi 18 évvel élte túl kortársát.

A kis Wagner zenére érzékeny lelkében már iskolás korában mély benyomást hagyott Weber, Beethoven és Mozart zenéje. Később ugyanígy reagált Shakespeare, Schiller és Goethe verseire és E.T.A. Hoffmann meséire. Már 1828-ban elkezdte zenét írogatni. Egy nyitányát meghallotta egy zeneszakértő, és egy szigorú zene-tanárhoz irányította a 15 éves kamaszt.

20 évesen egy színházban kezd dolgozni, először karvezetőként. Az első operái ma mind csak próbálkozásoként vannak számon véve. 1836-ban, 23 évesen, kilátása van egy jobb állásra. Megnősül, elvesz egy kis színésznőt, Wilhelmina Planert. De ez a házasság nem tart sokáig.

Ezzel szemben második felesége Liszt Ferenc leánya, Cosima lesz. Cosima egy tehetséges, tett-erős nő és igen jó üzletasszony.

Neki köszönhető, hogy a híres bayreuthi ünnepi játékok létrejöttek és a mai napig léteznek.

Wagnert meghívják zeneigazgatónak Rigába. Itt koncerteket szervez, és bemutat többek között 6 Beethoven szimfóniát. Itt komponálja a 26 éves Wagner egy, ma is ismert korai operáját, a *Rienzi*. Ugyancsak 1839-ben elveszti állását, és erősen eladósodva Rigát sürgősen el kell hagynia. Viharos tengeren utazik át Londonba. Ez az átkelés megihleti, és megírja *A bolygó hollandit*.

Továbbra is váltakozik Wagner életében a siker és a kudarc, míg csak Liszt Ferenc személyében meg nem jelenik a jószerecske.

Liszt akkor már híres ember és ünnepezt zenész, emellett barátságos a fiatal művészek felé. A baráti kör hívja fel Liszt figyelmét Wagnerre, erre a még ismeretlen és küszködő zenészre. Mikor ugyanez a baráti kör megtudja, hogy Wagner egy bemu-

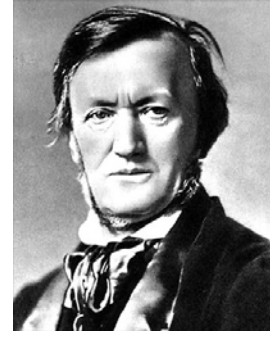

tatózó koncertet akar adni, elkezdik Lisztet unszolni, hogy menjen el erre a hangversenyre, mert jó lenne, ha Wagnert megismerné...

Liszt tulajdonképpen elismerten segítőkész a kezdő zenészek felé. El is megy erre a koncertre, beül a helyére, és - elkészül egy unalmas estére. Wagner elkezd zenedarabjának az első akkordjait játszani. Liszt egyre nagyobb csodálkozással és most már komoly érdeklődéssel dől előre páholyában, és nagy figyelemmel kezdi hallgatni a fiatal zeneszerző ismeretlen zenéjét. Az első szünetben leszalad az öltözőbe: *Ember, a maga zenéje elsőrangú! Maga egy zseni!*

Öntudatosan és bosszúsan felel Wagner: *Ezt én tudom, de azt akarom, hogy ezt az egész világ megtudja...*

Igy kezdődött Richard Wagner sikertörténete. Opera-repertoárjában mindenki megtalálhatja kedvencét. Nézzük csak a kedveltebbeket: *Tannhäuser, Lohengrin, Trisztán és Izolda, A nürnbergi mesterdalnokok*, és valóban titáni

műve: *A Nibelung gyűrűje: A Rajna kincse, A Walkür, Siegfried és Az istenek alkonya*. Az 1882-ben előadásra kerülő utolsó operáját, a *Parsifalt*, megtölti misztikus szimbolizmussal, amelynek megfejtésén a mai napig sokan tűnődnek...

Ma már úgy állunk, hogy egy-egy Wagner-opera előadásra jóelőre meg kell venni a jegyet.

Kétségtelen, hogy Wagner valóban zeneszerző zseni - még akkor is, ha nem mindenki szereti se őt, se a zenéjét - de későbbi apósa, Liszt Ferenc nagy érdeme, hogy őt korán megkülönböztetően észrevette. Segítség nélkül nem indult volna be Wagner ilyen gyorsan az elismerés és a siker útján.

Liszt Ferenc kellett Wagner gyors felfedezéséhez és a felfelé szárnyalásához. Ha közelebbről megvizsgáljuk Wagner természetét, vajon ő maga felismerte-e ezt a tényállást?

Dr. Jenkovszky László (Kijev, Ukrajna) (*):

KÁRPÁTALJA MAGYARSÁGA

Kárpátalját 1945 elején csatolták a Szovjetunióhoz. Lakossága kb. 1 millió, köztük kb. 20%-a magyar, a többi: ruszin, ukrán, román, orosz, cigány.

Jelenleg Kárpátalja Ukrajna egyik megyéje. Nagyobb városai: Ungvár (székely), Munkács (Zrinyi Ilona várával), Huszt, Beregszász (színmagyar város volt), Nagyszőlős, Técső (felső Tisza). Miután a SZU felbomlása után Ukrajna Oroszországtól függetlenné vált, ukrán lett a hivatalos (és kötelező!) nyelv, ami megnehezíti a kárpátaljai magyarok hely-

zetét, pl. a felvételi vizsgákon. Vannak ui. faluk, ahol csak magyarul tudnak. A magyar, az orosz nyelvvel együtt hátrányos helyzetbe került.

Erős az ukrán nacionalisták nyomása, akik pl. többször is meggyalázták a Vereckei Honfoglalási emlékművet - nem tűrik az ezeréves Magyarország gondolatát. Közvetlenül a háború után a magyar (és a német, ill. sváb) férfiakat elhurcolták munkatáborokba, amiről mai napig is hallgatnak a hatóságok.

A kis létszámunk ellenére (pl. egy tize-

de az erdélyi magyarsághoz viszonyítva), Kárpátalja magyarsága kitart, sőt feltűnő eredményeket is produkált a háború utáni évek során, főleg tudományban, művészetben (pl. festészetben: Erdélyi, Boksai, Kassai, Gluk, Koczka, Manajló...), sportban. A nagyobb városokban (Lemberg, Kijev, Moszkva) több magyar érvényesül. A vasfüggöny lebomlása előtt erős kapcsolatot tartottak az észak-orosz finnugor rokonainkkal (pl. a tartui egyetemmel)

Kárpátalján működnek ma-
.....hazám csak egy van, Kárpátalja"
gyar nyelvű iskolák, Beregszászban van egy magyar nyelvű felsőszintű oktatási intézmény, az ungvári egyetemen van magyar tagozat, ahol fizikát és matematikát magyarul tanítanak.

Vannak magyar egyesületek - sajnos gyakran egymás ellen is harcolnak, részben követve a magyarországi pártokat és azok támogatását. Az ukrán parlamentben van egy beregszászi magyar képviselő. Sajnos nagy a kivándorlás, főleg Magyarországra, sokan fölveszik a magyar állampolgárságot.

(*): Született Ungváron (Magyarországon), 1942. május 2. A fizika és matematika tudományok (nagy)doktora, munkahelye a kijevi Elméleti fizika kutatóintézet. Az Ukrán Nemzeti Tudományos Akadémia professzora, a Magyar Tudományos Akadémia külső tagja. jenk@bitp.kiev.ua

Bartusz Réka (Felvidék):

Ausztráliában jártam...

Az ember soha nem tudja, mit hoz számára a jövő. Keresi útját - sorát. Hozhatja úgy az élet, hogy menekülni kell a bizonytalan helyzet miatt, vagy a jobb élet reményében máshol kell otthonra találni. De vajon meg lehet-e lelteni máshol az otthonunkat? És ha már megteremtettük magunknak a biztos talajt, milyen érzésekkel kell együtt élnünk, távol az igazi hazánktól? Ilyen, és hasonló kérdésekre próbáltam a választ keresni Ausztráliában.

Egy alkalommal a Hungarofesten megszólított egy idős úriember. Kíváncsi volt, mi a helyzet odahaza, milyen az élet mostanában. Mint kiderült, ő is felvidéki származású, innen emigrált feleségével a kommunizmus ideje alatt. A vele folytatott őszinte hangvételű beszélgetés megfogott, elgondolkodtatott. Számára nehéz volt a kommunizmusban élni. Nem fogadta el annak elveit, tiltakozott ellene. És, mint tudjuk, aki nem hódolt be a rendszernek, nem állt be a sorba, annak életét a rendszer és gerinctelen kiszolgálói megnehezítették. Kénytelen volt menekülni: „Ha már be kell oltadnunk, akkor oltadjunk be máshová.” Így került Ausztráliába, ahol új egzisztenciát épített. De a megkülönböztetés érzése egész életében végigkíséri. Magyarságát fontosnak tartja, mégis, amikor megkérdeztem tőle hol a hazája, a válasza a következő volt: „Szülőföldem van, volt. De hazám soha.” Mindezek ellenére próbál megmaradni magyarnak, családjával együtt. Pillanatnyi habozás után újabb kérdést tettem fel: miért nem próbált meg

Szlovákiában magyarként élni, maradni? Szemembe nézett, és őszintén kimondta: „Gyáva voltam a maradásra.” - Nem mindenki tud, mer, akar nyíltan válaszolni egy nehéz kérdésre...

Az Árpád Otthonban fellépésünk után odaültem egy csoport idős asszonyhoz. Kértem őket, meséljenek nekem az életükről, hogy kerültek Ausztráliába. Egyik néni a gazdasági okokra hivatkozott, másik a gyerekek jó érvényesülési lehetőségeire. Volt viszont egy asszony, aki minden nélkül szökött, menekült az 56-os forradalom ideje alatt. Számára már nem létezik Magyarország. Ausztráliát tartja hazájának. Nincs honvágya. A honvágy szó kimondása után az addig hallgató néni ezt mondta: „Miután partra szálltunk, attól kezdve pontosan 5 évig volt honvágyam. Szeretem Budapestet még most is, gyerekkori emlékeim mind oda kötnek. De már nem volna kihez visszamennem.” Következő kijelentés üti meg a fülemet: „Én még ma is visszamennék. Csak már sajnos nem tudok. Szeretek itt élni, jó itt nekünk. Itt is megtaláltuk egymást. Közös adtuk át az édes anyanyelvet gyermekeinknek, unokáinknak. Őrzik magyarságukat.”

Megtanultam, hogy bárhol a világban lehet büszkén élni magyarként. Egy magyar közösségben együttes erővel akár egy magyar szigetet is létre lehet hozni. Többen mondták nekünk: „Ti vagytok az igazi magyarok!” Én úgy látom, azok az „igazi magyarok”, akik szerte a világban óvják, ápolják, őrzik mindazt, ami a miénk.

Kovács Attila

SPORTROVATA:

Gyalázkodó románok

Sokasodnak a magyarellenes megnyilvánulások a román sportéletben

Rovatunkban ejtettünk már szót a sport szépségéről. Sajnos azonban arra is akad példa, amikor valakik vélt vagy valós sérelmüket a sport kínálta alkalmak révén vezetik le a másik emberen, vagy a másik nemzeten. Manapság ennek vagyunk tanúi - és egyben mi, magyarok a szenvedő alanyai.

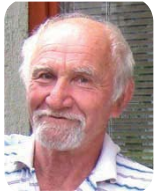
Miután a márciusi Magyarország-Románia világbajnoki selejtezőt zárt kapuk mögött rendezték, ott nem volt mód arra, hogy a két szurkolótábor verbálisan, vagy esetleg tetleg is összeakadjon egymással. A románok azonban megtalálták a módját annak, hogy hol burkoltan, hol nagyon is nyíltan, de belerúgjanak a magyarokba.

Kolozsváron történt az első eset, amikor a magyar tulajdonban lévő Kolozsvári Vasutas és a Rapid Bukarest vívott bajnoki meccset. A vendég Rapid-szurkolók felgyújtottak, majd leköpdöstek egy magyar zászlót. Néhány héttel később az egyik közismert internetes közösségi oldalon adta tanújelét magyargyűlöletének a Szatmárnémeti Olimpia FC egyik román focistája. A fiatal játékos profil-

oldala elmondása szerint lágerbe zárná és gázkamrába küldené az összes magyart.

Amíg ettől a két esettől - ha csak tessék-lássék módon is, de - legalább elhatárolódtak a megkérdőztetett román sportvezetők, addig a harmadik eset anynyiban ijesztőbb, hogy azt a legnagyobb romániai sportnapilap, a ProSport maga kezdeményezte és vezényelte le. Neves román sportolókat kértek meg arra, hogy a romániai vendégszereplésre készülő győri női kézilabda-csapat klasszisának, **Görbicz Anitának** a mezét alássák meg valamilyen módon. A felkért sportolók közül volt, aki megtaposta, volt, aki „egyezményes jellel” illette, más pedig úgy tett, mintha szét akarná marcangolni azt. Tetézve a már amúgy is képtelen ötletet, a képkavalkádot végül a címlapján(!) közölte a román sportnapilap.

A kérdés most az: csupán néhány fargatlan román önálló akciójáról van-e szó, vagy mindezek a gyalázkodások összefüggnek a mind erőteljesebben követelt székely autonómiával? Ember legyen a talpán, aki meg tudja adni a választ...

Barkuti Jenő:

Emlékmorzsák...

Akik nem éltek át az osztályharcot, nem tudják, hogy zajlott a beszolgáltatás

Találkozva mind jobban fogyatkozó gyermekkori barátokkal, elő-előkerülnek a régi történetek. A „boldog gyermekkor”, a mezítlás élet emlékei, amit több mint egy félévszázad távlatából nézve már ragyogóra fényesített az idő. Ilyenkor peregnék az emlékképek; életünk filmjének lélekbe égett képei. Legutóbb a kenyérért való sorbanállás kálváriája villant föl egy beszélgetés alkalmával.

- Emlékszel, mennyit álltunk sorba kenyérért az osztályharc idején?

- Hogyne emlékeznék...

S már hullnak is az emlékek kenyérmorzsái...

*

Életem első nagy konfliktusa is innen ered. Ekkor csorbult ki először a gyermeki igazságérzet, mert sorbanállás közben minduntalan a sor elejére toladott valaki - és ezt elunva tiltakozni mertem. Rosszkor nyitottam ki a számat, pont a tanácselnök fiát sikerült megszólítanom. Jókora pofonnal jutalmazta panaszkodásomat: Elhallgass, kuláckyerek!

Még sírni se mertem. Ez volt az első lecke, amit meg kellett tanulni: vannak emberek, akikre nem vonatkoznak sem erkölcsi, sem az írott törvények; s vannak alárendelt emberek. S mi szép fokozatosan megszoktuk ezt a rendet. Egy életre megtanultunk várni s beletörődni a sorunkba...

Bizony sokszor már csak a kenyérszállítmány legalja, egészen lapos, égett kenyér jutott, s mire a kétkilós vekni hazaért, sarkát jócskán megrágtá az örökké éhes „kisegér”. Rántott levelek, krumpliszták, kirántott krumplik korát éltük. Azokat a bizonyos ötvenes éveket: az osztályharc korát. Ebből jutott ki nekem is és még sok hasonló sorstársamnak csekélyke élettapasztalat.

*

Alig nyiladozó tudatom első benyomásaként a félelmet kellett megtapasztalni, ami szinte egész életemen át elkísér. Egyre-másra azon veszem észre magam, hogy az akkori szorongató félelem újra és újra előjön, mint egy kitaró kísértet. Pénz nélkül élő, holnapért reszkető falu félelme ez az ősz félelem, ami idegeimbe fészkelte magát. Valahonnan onnan ered, amikor a beszolgáltatások után, disznóvágások idején, nagy titokban, verembe, gödrökbe rejtették el a félre szánt élelmiszert, mert jönnek majd az ellenőrök! Jönnek majd a fináncok! Jön az ÁVO! „Senkinek el ne mondjátok, miről beszélünk, mert elviszik apátokat” - így szóltak az anyai intelmek.

S bármi furcsán is hangzik, akkor, a petróleumlámpa-fényes estéken, természetes dolog volt, hogy a fűstről lekerült kolbászokat előbb zsírpapírba, majd vásznakba csavarva, szalmarétegbe bugyolálva, spárgákkal gondosan átkötve ládikákba dugták és az éjszaka leple alatt elásták, valahová a kiszáradt szilvafák, méhkaptárak alá... Úgy beszéltek erről a rokonságon belül, mintha csak arról lett volna szó: mi már elvetettük a krumplit. Sok aggodalom, izgalom, félelem feszült az ilyen esti beszélgetések között, amikor a jó szomszédok újra összejöttek.

- Nem tudom, hogy az uram elég jól tette-e el a sonkát? - szótták a szót és fonalt az asszonyok, sparhertek melegenél, gyapjúzoknit kötögetve, sóhajtozva. Aztán egymáshoz közelebb hajolva, suttogva mondták a híreket: Fürediék is kulákok lettek.

Anyám a szája elé kapta kezét úgy válaszolt: Jézusom. Évák is? Majd ránkszóltak: Játsszatok gyerekek, játsszatok.

Nekünk ugyanis az efféle dolgokról nem volt szabad tudni, mert időnként cukrot osztogató „jóemberek” kikérdeztek bennünket, hogy mit hallottunk otthon...

Amúgy sem tudtam egy jó ideig, mitől lesz valaki kulák? Úgy véltem, az is betegség, mint a kanyaró, ami majd elmúlik. De eltelik lassan egy emberöltő - és lám, még mindig érezzük görcseit.

*

No és hát voltak balesetek is, amikor kóborkutyák, rókák kikaparták a titkos élelmiszer-készletet... Akadt olyan eset, hogy a veszély elmúltával nem találták meg a szalámikat. A feldolgozott disznót ugyanis célszerűbb volt több helyre elrejtteni. Ha már jönnek és rátalálnak a rejtkehelyre, ne vesszen el minden... Makai bácsi szegény, aki amnéziában és Parkinson-kórban szenvedett, s fia ottmaradt a fronton, elfelejtette, hová rejtette a szalonnát...

[Valaha a selyemhernyók gondozása az én reszortom volt. Bennünket is kijelöltek selyemhernyó tenyésztésre. Naponta egy kosár eperfa levelet kellett nekik szedni, azt ették. De hát gyerekek voltunk. S együtt a többiekkel egészen más volt a helyzet. Mi könnyen fölmásztunk a fákra. Am akiknek nem volt gyermekük s kijelölték őket erre a nemes feladatra, azok bizony megszenvedték az osztályharcot. Hatvan évesen már nehezen megy a fára mászás...]

Sokan el sem hiszik, hogy két marék selyemhernyógubó miatt, vagy egy „feketén” levágott disznó miatt börtönbe lehetett kerülni...

S jöttek. Mint már annyiszor a történelem során, ha ellenség közeledik: házról-házra jár a hír: Jön a török! Jön a német! Jönnek az oroszok! Az ötvenes években azonban nem kellett megnevezni a jövevényeket. Elég volt annyi hogy: jönnek! Más szóval: a nyikhajok, senkiháziak, kutyák, patkányok - és így tovább. Fel nem sorolható az a jelzőáradat, amivel ezeket a hirtelen hatalomhoz jutott embereket illették. No persze csak a fogak között sziszegve, barátok, családtagok közt szólt a szitok.

Elkezdődött a kapkodás: jaj Istenem, ittmaradt a zsír! Jaj Istenem, hová dugjuk? Mátééknál a múltkor rátaláltak a kemencébe rejtett búzára. Szegény Máténak a fejét beszaggatták. Az udvar közepén verték a gyerekek előtt... Szél Gyulát elvitték, mert nem hagyta magát ütlegelni. Senki nem tudja él-e, hal-e még?

*

S csakugyan megérkeztek. Kutyák láncokat tépték a lekerítések mögött. Dühöngve, ugrálva csaholtak. Kutya ugyanis - valami ismeretlen ösztön okán, csalhatatlanul - megérzi azt, ha ellenség közelít. Élete árán is védeni próbálja a portát, a gazdát, az otthont. Mi, apró gyerekek, nagyobbaktól kézenfogva, hangos kutyaugatásoktól kísérvé, nyomukba szegődtünk. Tisztes távolságból követtük a furcsa menetet, úgy, ahogy a veszedelmes állatokat szokás, készen arra, hogy esetleg futni kell. Titkos otthoni beszélgetések során - amit senkinek nem volt szabad elmondani - tudtuk, hogy ezek azok a sarháziak, akik életünket megkeserítik. Torkunkban furcsa gombóc nőtt. Reszkettünk, mint tavaszi levél, amit először kóstol meg a szél. Vajon kikhez mennek be? Kit jelentettek föl? Mit találnak? Csak nehogy hozzánk menjenek... Ne az én apámat vigyék el...

*

Az idegenek többsége szép sötét-kék ruhát és fegyvert viselt. Vidáman diskurálva lépdelték. Elöl egy jólöltözött civilruhás apró ember szedte a lábát. Szeme ideoda járt. Tekintete a lefüggönyözött ablakok mögül kitekintő sápadt arcokat kereste. Látják-e őt és azt a rettenthetetlen hatalmat, amit megtestesít? Merthogy benne testesült meg a hatalom. Pici emberek nagy hatalma.

A kis ember mögött cammogott a négy ÁVÓS. A legnagyobb, lépések ritmusára hintázó kihégyezett vasrudat vitt a vállán, mint valami győzelmi zászlót. Fontos szerszám volt ez akkoriban. Azzal szurkálták meg a széna és szalmakazlakat. Kutatva azt, hol lapulhat egy eldugott hordó, hol koccan meg egy zsíros vendő. S ha gyanú merült fel, akkor széjjel kellett hányni a szalmakazlat. Jaj volt, ha rátaláltak „a dolgozó nép elől elrejtett értékre”!

Mögöttük kocogott a búsan bólongató lovakkal vont fogat. Szomorúsan baktattak a szürkéek, mintha csak szégyelltek volna azt a világot. A szekér derekán, szalmán, törökülésben, cigány nyelven diskuráló toprongyos emberek zötykölődtek, akiket akkor „transzfer munkásoknak” neveztek. Az ő szerepük abban állt, hogy a dolgozó nép elől elrejtett értékek felkutatásában, szénakazlak szétszórásában s az elkobzott termények elszállításában elvégezzék a piszkos munkát. Az így szerzett szerény fogást ugyanis, az ellenőrzés alá vont kulák család nagy sírása között, ők rakták kocsira. S ők vitték FÖLDSZÖV vagy a DÉFOSZ raktárába, avagy egyenesen a tanásházára, mint bizonyítékot. Ami aztán az esti győzelmi mulatozás után szórén-szálán eltűnt... Ezt az eljárást nevezték akkoriban transzferálásnak. Magyarországon ui. az aljasságokat, méltánytalanságokat, ostobaságokat mindig idegen szóval, vagy nyakatekert címekkel jelölik. Ami aztán idők múlásával feledésbe merül. Erre az átoktól kísért munkára akkor még magyar ember nem volt fogható. Így jutott a

Virágokkal díszített kocsikon, Marx és Lenin képekkel a kézben kellett ingyen odaadni a keservesen megtermelt gabonát és egyebeket

cigányság ehhez a dicstelen szerephez.

*

Mindez a sötét múlt. Sokáig nem volt szabad beszélni róla. Ma se hasznos, mert hiszen ezek a szénakazal-szurkáló emberek, fiaik és leányaik ma is itt éledgelnek a hatalom tüzeinek közelében, kiemelt nyugdíjban vagy fontos beosztásokban, s ma már nem szeretnek a dicső múltból, a hősi tettekről hallani. S hát ugye a régi hálózat, ha döcögve, de ma is működik. Sőt: át meg át van már szöve az új hatalommal. Olyan ez a régi rend, mint a folyondár. Idő kérdése csupán, s beszövi, elnyomja a legnemesebb növényt is. Jobb ezt nem feszegetni. Úgy tanácsos élni, mintha ezt meg sem történt volna, mert a büntetési csekket hamar kikézbésíti a posta...

Am a régi osztálytársakkal való találkozások alkalmával mindig kiderül, mi mindent rejt a lélek mélye. Amit szerencsére ki se kell mondani, elég csak utalni rá egy régi sorbanállás emléke okán.

Hosszú história ez, megérne egy regényt; csak hát az idő... No meg - akadna erre kiadó?... ■

Amikor még volt „sajtószabadság”... „Éljen a békéért vívott harc nagy zászlóvivője, a szovjet sajtó!”

A „gulyáskommunizmus” ideje és következményei

A Kádár-korszak legfontosabb konszolidációs eszköze az volt, hogy az életszínvonalat a lehetőségeken bőven túlmutatva igyekezett emelni az állam. Ennek a nagy, társadalmi megvesztegetésnek elég súlyos, máig ható következményei lettek.

Egyrészt a magyar államadósság már a 80-as években hatalmasra duzzadt, 1984-88 között például megduplázódott. A nyomasztó teher azóta is gyötri a magyar gazdaságot.

Az eladósodás azonban nemcsak a törlesztés nehézségei miatt lett súlyos örökség. A lakosság megszerette a szociális biztonságot, és a fogyasztás bővülésének érzetét. Az igényre pedig rájátszottak, illetve tovább gerjesztették azt a rendszerváltás utáni politikusok is. A szociális

demagógia bőven túlmutatott a régió többi országában tapasztalhatóhoz az elmúlt évtizedekben. Ezzel lehetetlenné vált, hogy az állam spórolással túllépjen az adósságcsapdán.

Az életszínvonal gyors emelkedésének emléke vonzóvá teszi a Kádár-korszakot. Hiába volt nyomasztó a lakáshiány, hiába vártak sokan reménytelenül telefonra vagy éveket autóra, a keleti blokk legtöbb országában az alapvető cikkekhez nehezebb volt hozzájutni, és ez a relatív siker önbizalmat adott a társadalomnak. Erre az államhatalom rá is játszott.

Forrás: http://index.hu/belfold/2012/05/25/kadar_zsirjat_nyogi_a_magyar/ Köszönet Emődy András

Mit hallott az AMH?

Kis késéssel jelenünk meg, egyrészt a szerkesztő részvétele a II. LAMOSZSZ Találkozó és Küldöttgyűlésen São Paulóban, másrészt a nyomdánkat késleltető május 1-ji ünnepnap miatt. Előfizetőink megértését kérjük.

Elhalálozások

- Szokott rovatunkat szomorúan kezdjük számos halálhírünk által. A megjelent gyászjelentéseken kívül még meghalt **Kiss Ferenc**, aki hosszú éveig Buenosban élt, majd évekkel ezelőtt leköltözött Pinamarra és később Mar del Platára.

- Súlyos, hosszan tartó betegség után április 22-én elhunyt **Szabó Imréné Kovács Katica**, a volt református lelkész özvegye. Az Olivosi Temetőben lett örök nyugalomra.

- Nem maradhat említés nélkül, hogy **Kalpakian Ervin**ben e sorok írója személyes gyerekkori jóbarátot veszít el. Ervin igen sokat tett az argentinai magyarságért.

- Úgyszintén fiatalkori barát halt meg **Keglevich Erzsébet Sissy** személyében. Egy életen át erős dohányzóként súlyos tüdőbetegségben szenvedett az utolsó 4 évében, több időt töltött kórházban, mint otthon. Menthetetlen állapotából március 30-án, Nagyszombaton váltotta meg a halál. Sissy 1958-ban e sorok írójánál ismerkedett meg férjével, Gérard Féraud-val. A jó házasságból 4 gyermek származott. Isten Veled, Sissy!

- Megható, hogy újságunk által is még hozzánk kötődő barátok közlik velünk örömeiket-bánatukat. **Grosschmid Máriát** és családját sokan ismerjük. Mamájára is még sokan emlékeznek. Őt 4 évvel ezelőtt agyinfarktus érte, ettől egyik szemére megvakult és számos, súlyosbodó neurológiai bajjal kellett megküzdenie. Tavaly már jóformán egész nap aludt, semmi nem érdekelte, és nagyon legyengült állapotban érte a végzetes tüdőgyulladás. Sokat alkotott hosszú, gazdag és változatos élete során.

- Életének 96. évében, Angliában elhunyt április 18-án **Horthy Istvánné gr. Edelsheim Gyulai Ilona**, vitéz nagybányai Horthy Miklós fiának, Horthy Istvánnak özvegye. Várhatóan Magyarországon, Kenderesen helyezik örök nyugalomra. 1918. január 14-én született Budapesten, gyermekkorát és fiatal kora nagy részét Felvidéken töltötte. Édesapja Edelsheim-Gyulai Lipót gróf, édesanyja Pejacevich Gabriella grófnő volt. Ilona asszony 56 évet élt Portugáliában, két éve költözött fiához Dél-Angliába.

Születés(ek)

- **Szőnyi Ferenc** volt magyar nagykövet írja, hogy február 26-án Bonnban - fia, Lászlóéknál - megszületett a 4. gyermek, **Zsombor**, és így saját ötödik unokájuk! Gratulálunk!

- **Redl Isa** nagymama lett! Április 9-én megszületett első unokája, **Irina Julieta Valentin**. A boldog szülők **Francisco Antonio Valentin** és **Daniela Fernanda Pérez**. Irina egyelőre inkubátorban van, de jól fejlődik. Sok örömet kívánunk a kis jövevénynek a Kiscsaládnak!

Születésnap(ok)

- **Lindqvistné Hapci** nyári születésnapjáról nagykésve megérkezett a kép!

b. j. állva:
Balogh-Kovács
Judith,
Siraky Irén,
Pejacevich
Letti, Balogh
Angyalka; ülve
Rajczy Kati, az
ünnepelt Dem-
kó-Belánszky
Hapci, Siraky
Lenke

- **Paál Magdi** 60. születésnapját gyermekei, unokái és a baráti kör egy részével április 6-án a Mindszentnyumban kedélyes est keretében ünnepelte, finom vacsorával, képvetítéssel, Marcela Sotelano szoprán énekesnő és a Regösök fellépésével. A megható találkozóra még gyermekkori barátja, **Szabó Kati** is ájtott Chiliből.

Paál Magdi 60. évét ünnepelte. Itt családjával.

Utazók

- **Endre Jella** és **Laci** Budapestre utaztak, hogy édesapjuk, Endre Zsiga hamvait elhelyezzék a Pálósszentkúti kolostor melletti családi síremléknél.

- Váratlan látogatókat kaptunk **Fodor Petronella**, a tiszaiújvárosi helyi hetilap, a *Krónika* kolléga-szerkesztője, párjával, **Kelemen Tamás** fényképésszel részt vett a március 29-i Nagypénteki magyar Isteniszteletünkön, amikor ünnepélyesen átnyújtották városuk igen szép magyar-angol *Képes Krónikáját* (1966-2011). 1991. február 1-jén kapta jelenlegi nevét az eredetileg Tiszaszederkény, majd

Fájdalommal tudatjuk, hogy

Arany László

Kéthely, 1919. október 1 - Buenos Aires, 2013. április 7

93 éves korában szívszélhűdésben elhunyt.

Gyászolják:

Felesége Szecsánszky Edith
Gyermekei Edith Llobet és Laci, *menye* Cynthia Mac Garrell

Unokái Carolina, Tomás és Juan Andrés Llobet-Arany, Sofia Arany és Sebastián Ezcurra, Francisco és Ladislao Arany

valamint a rokonság Felvidéken, USA-ban és Kanadában és a kiterjedt baráti kör. Felejtethetetlen emlékét szeretettel őrizzük szívünkben.

1970-től Leninváros nevű település. (A könyv a HKK-ban megtekinthető).

Tiszaújvárosi látogatók: az AMH két oldalán Kelemen Tamás fényképész és Fodor Petronella szerkesztő

- Meghallottuk, hogy többen utaznak az idén Magyarországra: az *Oleander* csoportból négyen, **Kerekes Ági**, **Vass Gyöngyi** és a **Polo-Valdés** házaspár, az aktív **Zaha** házaspár és Mar del Platáról **Dancs Zsuzsi**. Biztos vannak többen is! Reméljük kegyes lesz otlétük alatt az időjárás!

Események

- Sikeresen lezajlott São Paulóban a II. LAMOSZSZ Találkozó és Küldöttgyűlés április 19-21 között. A nagy horderejű eseménynek a São Pauló-i Magyar Ház adott otthont. Az immár másodszer létrejött találkozás a külföldi magyar közösségek életeterejét bizonyítja és a Magyarországgal való kapcsolatot erősíti. Tudvalevőleg a LAMOSZSZ meghatározó szerepet tölt be a latin-amerikai magyar közösségek magyarországi képviseletében, valamint a közelmúltban forrásokhoz juttatta és hozzásegítette a külföldi magyar szervezeteket ahhoz, hogy megfelelő helyzetet teremtsenek a magyar kultúra ápolásához és megőrzéséhez az óceánnak inenső felén. *Bővebb beszámoló következő számunkban.*

A LAMOSZSZ gyűlés résztvevői egy csoportja, a magyar mise után a Szent Imre Kollégium Szent Gellért Apátság kápolnája udvarán; elől P. Linka, mögötte Potápi Árpád (Magyarország, Országház)

EZ-AZ

- A március 15-i ünnep alkalmából a Hungária étterme különös pompában fogadta a vendégeket, izléses és a szemnek kedves terítéssel. **Omar** megint egyszer remekelt!

- Április 13-án a szerkesztő

unokatestvére, **Koós Krisztina** (USA) lakóhelyéhez közeli ún. „tavak közti”, 5 km-es fitness csoportfutásban vett részt. Az északi féltekén is divatos versenyt immár 12.-szer szervezik meg, és - bizony nem letünk utolsó! Brava, Krisztina!

- A Hungária Sportszakosztálya jelenti, hogy a **teniszpálya javítása** javában folyik, a focikapuk javítva és kifestve, a tenisz/kosárlabda oszlopok befestve. Felszerelik a hálókat, és mindezt május 1-jén bemutatják!

- Brazíliaiba is megérkezett a KCSP által kiküldött ösztöndíjas, **Szeghalmi Zsolt**. Örömmel láthattuk működését, sürgését-forgását a LAMOSZSZ Találkozó alatt. (Az Argentinába érkezettekéről l. *Hufi 3.o.*)

- **Benedekné Mrika** április 20-án tartotta meg az idei 1. „Nyelvcsiszó”-t a Szent László iskolában. Ismétéljük, az idei meghívás minden magyar nyelvtudását ápolni szerető személynek is szól!

- Május 8-án lesz Jávör Zoltán HIT ÉS MAGYARSÁG **Szelezky Zita** élete és művészete című könyvének előadással összekötött bemutatója Piliscsabán.

- **Tóth Flor** Balassi Ösztöndíjasunk folyamatos beszámolókat küld spanyolul ott-tartózkodásáról. Érdekes írásai kivonatát jövő számunktól kezdve közzé tesszük.

(BGT és HKZS)

A Hungária Egyesület szomorúan jelenti, hogy gyors egymásutánban három régi, közszeretnek örvendő aktív tagtársát, ill. támogatóját veszítette el:

Arany László (1919. október 1 - 2013. április 7)

Pataky László (1940. január 18 - 2013. április 7)

Kalpakian Ervin (1932. május 24 - 2013. április 19)

Emléküket szeretettel és tisztelettel tartjuk meg. Béke poraikra!

A Hungária Vezetősége

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Jn.3,16.

Az Argentínai Magyar Református Egyház fájdalommal jelenti, hogy

Pataky László

Siklós, 1940. január 18 - Buenos Aires, 2013. április 7

aki sok éven keresztül hű presbitere, majd főgondnoka volt az egyháznak visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Emlékét tisztelettel és szeretettel őrizzük.

Az Argentin-Magyar Kereskedelmi és Iparkamara fájdalommal tudatja, hogy

Kalpakian Ervin

életének 81. évében, hosszú szenvedés után április 19-én elhunyt. Sok éven keresztül volt a Kamara elnöke. Felejtethetetlen barátot veszítettünk el benne. Nyugodjék békében!

A Kamara Vezetősége

Ervin!

Jó munkát végeztél!

Kezdve onnan, hogy a Buenos Aires-i magyar cserkészlet alapító tagja voltál, emlékünkből marad az első sátorvarrás a Viamonte-i pincében és végig a mindenkori odaadásod, amivel magyarságodat szolgáltad.

A 12. sz. Kinizsi Pál cs.cs. alapító tagjai nevében:

Légy résen!

Fóthy István cst.

Mély fájdalommal tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és szerették, hogy drága Édesanyám, Nagymamánk, Dédnagymamánk, Anyósom, Nagynéném, Unokatestvérünk, Rokonunk és Barátnónk

Dr. Grosschmid Istvánné szül. gr. Crouÿ-Chanel Adél

(1917 - 2013)

életének 96. évében, március 31-én visszaadta lelkét Teremtőjének. Hamvai Csesztvére, a családi temetőbe térnek örök nyugalomra. Köszönetet mondunk mindazoknak, akik gyászunkban osztoznak. A gyászoló család nevében Grosschmid Mária.

In Memoriam

gr. Crouÿ-Chanel Adél festőművész

Budapestben született 1917. január 21-én. A Képzőművészeti Akadémiát végezte, ösztöndíjasként külföldön tanulmányozta a XV.-XIX.sz. mesterműveket, majd a budapesti Múcsarnokban állított ki.

1948-ban emigrált családjával. Először Argentínában, majd Spanyolországban élt. Argentínában főleg gyermekkönyveket illusztrált, valamint nagyméretű freskókat hagyott hátra. Spanyolországban ismert restaurátorként, csendélet- és portréfestőként dolgozott, de készített miniatúrákat, festett porcelánokat. Kiváló ikonfestő, a szép művű vereteket is maga készítette. 1994-ben hazaköltözött családjával, egy kisalföldi, határmenti faluba. Madách Imre Az ember tragédiája c. drámáját fia, Pablo Grosschmid fordította spanyolra, a 2010-ben megjelent kötetet gr. Crouÿ-Chanel Adél illusztrálta kitűnően, magas színvonalú grafikai jelenetekkel.

Életútja folytán számtalan önálló kiállítása volt, valamint több kollektív tárlatban is részt vett. 2010-ben elkötelezett és példaértékű emberi tartásáért, a településért önzetlenül végzett magas színvonalú művészi és szellemi tevékenységért Nyárliget Díszpolgára címmel tüntették ki.

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Március 10-én lapzártá után anynyi fontos hír rázta meg mind argentin, mind magyar honleányi lelkemet, hogy össze kell magam szedjem ahhoz, hogy ne dadogjak. Noha az információ tömege villámszerűen jut el hozzánk, egy krónikás igyekszik dátumszerűen, nem fontossági sorrendben rendezni mondanivalóját.

Jorge Bergoglio érsek, argentin honfitársunk, *lelkiatyánk* március 13-án, a római katolikus - *egyetem* - keresztény egyház székhelyén, a Vatikánban, **Péter apostol** 266. utódjaként **Ferenc**

pápa néven vette át hivatását. Üdvözlő beszédében kérte, hogy imádkozzunk érte. Tudatosan kérte, mert a mai anyagi világban saját erejéből, a Szentlélek segítségével nélkül képtelen lenne a még Istenfélő embereket megszervezni az egyházba. Ferenc pápa 76 éves. Már mint felnőtt férfi vett részt argentin hazája forradalmi, viharos életében és történelmében. Politikába soha sem keveredett, pedig a forradalmi 60-as években sok fiatal pap teljes hévvel a gerillák közé sodródott. Mint Krisztus követője, nem világi királyságra, hanem lelki békére, a szeretet

közvetítésére törekedett. Ismeri a hazugság, az álnokság, az ördög alattomos munkáját. Jól megedződött az ellene folytatott harcban. Az elmúlt évtizedekben a kommunista-szocialista-ateista politikával szemben az egyház hol bátran, hol szelíden védekezett. A mai világban viszont, akár a XVI. században, az egész keresztény világ főleg a radikális iszlám ellen kell közösen védekezzen vagy egyezkedjen. A pápa beiktatásán az ortodox keresztény hívők szimbolikus vezetője, **I. Bartholomaios konstantinápolyi pátriárka**, a református, evangélikus és egyéb történelmi

protestáns egyházak vezetői és a római főrabbi is részt vettek mint a bibliát és a Tízparancsolatot gyakorló vallások követői.

E sorok írásakor, március 26-a, csütörtök a nagyhéthez tartozik, ami nálunk egyszerűen *Semana Santa*. Ilyen hosszú húsvéti „szent hetet” magas korom ellenére eddig nem éltem meg. Azt már megszoktuk, hogy nagybőjtben senki sem böjtöl, hanem vidáman mulat. Ilyenkor szép koraőszi időben még a tengerben is lehet úszkálni. Az idén egy hazafias ünnepet is beleszőve egy hétre nyúlt a szabadság. Aki csak tehet, útra kelt, vidékről a fővárosba,

fővárosból tömegesen vidékre száguldottak. Hivatalok, bankok, iskolák zárva. Elnöknőnk és kísérete igyekszik kikapcsolni a pápai audienciát, amelyen **Kirchner asszony** kifogástalan öltözetben, meghatottan köszöntötte Ferenc pápát, de sajnos nem ragadta meg az alkalmat, hogy saját hírneve csorbáján javítson. Mint argentin államfő nem pápai áldásra, bünei bocsánatára tart igényt, hanem honfitársa segítségére a Malvinas szigetek visszacsatolása érdekében. Rossz helyen, rosszkor, helytelen témát választott. A neveltlenség és keveltség bámulusos keveréke...

- Magyar közösségünk **Nemzeti ünnepét** március 16-án 19 órakor a Hungária Egyesület és a Magyar nagykövetség rendezte. A vendégeket **Zombory István** Hungária elnök köszöntötte. A megható ünnepséget kezdetén az argentin, és végen a magyar himnuszot jó kedvvel énekeltük. Főleg azt, hogy Istenünk hozzon reánk vig esztendő! Örvendtünk egymásnak, régnemlátott barátoknak, annak, hogy élünk. A díszbeszédben **Barcsi Gyula** tanácsos igen találóan szólt hozzánk. A műsort a Zrínyi Kör részéről **Lomniczy József** állította össze. A kivilágított színpadon félkörben 14 magyaros öltözetben ragyogó harmadgenerációs magyar fiatal állt. Nem gyermekek, már felnőttek - unokáink. Magabiztosan, jó kiejtéssel, érthetően szavalták Petőfi Sándor gyönyörű verseit, amelyeket legszebb hazafias versei alapján, „Isten csodája, hogy még él hazánk” válogattak ki. Nagyszülők és szülők könnyezve mindent hallottunk egy újszerű megoldás által: egy kézi

A tehetséges Grabner Pisti

mikrofont adtak szépen sorban egymásnak és így olvasták a rájuk eső szövegrészeket. Köszönjük. A tehetséges **Grabner Istvánnak** gratulálunk a megható „Talpra magyarhoz”. Végül, de nem utolsó sorban hálások vagyunk **Székásky Miklósnak** és a rendezők anyagi támogatásának, hogy lehetővé tették a Colón operaház primhegedűse és társai fellépését körünkben. Egy valóban nívós vonósnégyes koncerttel leptek meg bennünket. Ahítattal hallgattuk magyar zeneszerzőink műveit.

Tüneményes kvartett

A díszteremből, a nagykövetség meghívására egyenesen az ebédlőbe vonultunk. Finom sós sütemények mellett örömmel koccintottunk hazánk és egymás egészségére. Fehér abrosszal, díszesen terített hosszú asztaloknál ezek után ki fog itt vacsorázni? Kevés kivétellel mindenki. **Omar** bölcs előrelátással kérte, hogy jelentsük be előre szándékunkat, és üljünk barátainkkal tetszésünk szerint asztalhoz. Lassanként mindenki megtalálta helyét, és kitűnő hangulatban várta a nagyon lassú, de szíves kiszolgálást (a

Kolóniánk Eseményei

Főasztal: Zombory elnök, Barcsi Gyula díszszónok, Zöldi alelnök

díszterem közben megtelt argentin szomszédokkal, Omar szokásos vendégeivel).

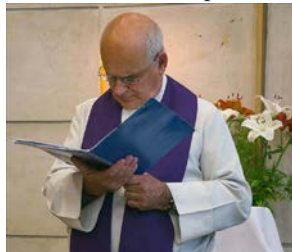
- Jóllehet nem egészen „közösségi” eseményről, hanem kolóniánk tiszteletbeli elnökéről van szó, örömmel közlöm, hogy március 21-én nyílt meg újra **Lomniczy József** híres **Horizonspace** lakberendezési üzlete a régi címén, Buenos Aires elegáns Recoleta negyedében. Ezelőtt közel 60 évvel, sok áldozattal és tehetséggel Józsi édesanyja, **Bethlen Gáborné Schmidt Edith** alapította. A Horizons volt évtizedeken keresztül Buenos Aires első valóban értékes, eredeti antikbútorokkal és -tárgyakkal berendezett, műzummal vetélkedő üzlete. Az elmúlt évtizedekben a társadalom ízlése, gazdasági

helyzete megváltozott. A ma embere lakását könnyen, gyorsan ellátható módon kell berendezze. A Lomniczy családnak döntenie kellett. Voltak napok, amikor elhatározták, hogy eladják és életük utolsó éveiben végre pihennek. Nem ezt tették. Az üzletet bezárták és szomorú szívvel kiárusították. Egy olyan lelkiismeretes ember, mint Józsi, aki felelősnek érzi magát családjáért, a magyar kolóniáért, a Zrínyi Körért, nem hagyhatta eltűnni élete fő művét. A mai ízlésnek megfelelő stílusban, gyermekeivel együtt újrazedte a lakberendező Horizons-t. Kitartó, bátor barátunknak sok sikert és szerencsét kívánunk. Isten éltesse!

- Március 29-én, **Nagypénteken**, a Krisztus Keresztje evangélikus templomban jött össze imádkozni magyar közösségünk. Nagypéntek a ZIK-naptárban vastagbetűs ünnep. Az AMH-ban is olvashattuk már egy hónappal előre: **Nt. Demes András** Olavarriából jött közénk, és magyar nyelven prédikált. Keresztény és keresztény hittestvéreimnek egyaránt ez volt a legszebb húsvéti ajándék. Ma-

gyarul, közösen vallottuk meg hitünket és úrvacsoráztunk mind együtt. Sokan voltunk. Nagy ünnepek alkalmából ez *természetes*, de egy hatnapos „turisztahét” alatt, amikor minden épékz láb fiatal elutazik, *csodálatos*. Lelkésünk prédikációjában Jézus a kereszten mondott utolsó szavait idézte és adta nekünk útra valóul. Szívembe zártam. Azóta is ezen gondolkodom és továbbadom: „Atyám, a Te kezembe teszem le lelkemet”. Teljes bizalommal a jó Istenre bízom sorsomat, hazám és egyházam sorsát. Ő eddig mindig megsegített, szeret bennünket.

Nt. Demes András

Sokan vagyunk, ha együtt vagyunk felekezeti különbség nélkül

Húsvétvasárnap mindenki családjával ünnepel, főleg ott, ahol a gyermekek még keresik a húsvéti tojást. Húsvéti örömet a **Szent István Otthonban** élő magyar barátnőimmel osztottam meg. A szokott időben teáztunk és utána este 6-ig beszélgettünk, vidítottuk egymást. Az Otthonban napjainkban 9 magyarul beszélgető és 6 magyarul csendesen hallgató magyar él.

- Április 1-jén este dörgött, villámlott, és esett az eső. A rádió vést jósolt, de „másnap ünnep, szóval menjünk mulatni” - gondolták sokan Buenos Aires tartomány és főváros lakói. Viszont 2-án hajnali 3 órakor valóságos égszakadás, hihetetlen erejű, órákig tartó vihar tört ki. A csapadék elöntötte az egész várost. Akik földszintes házakban laknak arra ébredtek, hogy lábuk alatt úszik a cipő, vagy a szőnyeg, vagy az ágyuk szélét mossa a víz... Akik szárazon ébredtünk, szörnyülködünk a televízióban közvetített helyzetben.

Ha olyan városrészek drámáit láttuk, ahol ismerőseink, barátaink élnek - rettegtünk. A villany kialudt. Telefonok nem működtek. Aki már átélte hasonlót, talán át tudja érezni, hogy „kiborultam”.

- Április 2, **Argentína nemzeti ünnepe**. Ezen a napon indult meg 1982-ben a Mal-

vinas-i háború. A TV a Puerto Madrynban folyó Malvinas nemzeti emléknapot közvetíti. Cristina elnöknő szónokol - úgy látszik Ferenc pápa hatására - a szeretetről, egyetértésről: „Aki szereti hazáját, az szereti embertársát”. Tehát szeressük egymást! A kormány minden tagja, minden párt, ifjúsági mozgalom vezetője tapsol és ünnepel. A Malvinas szigetvilág a mienk! Jóllehet Nagy-Britannia tengeri uralmát angol telepesek őrzik - körülötte a tenger, fókákkal, halakkal együtt, törvényesen a mienk. Ma már ez az egyetlen, amiben a kormánnyal egyet kell értsünk. A Kirchner kormány közel 10 éves uralma hanyatlak. Mentségük a hazafiasság. Ezelőtt 30 évvel *gringónak* csúfolt és bántott minden kollégám, mert Erdélyre emlékeztem. Érdekes, hogy ma, 2013-ban, április 2-án a Falkland angol telepesek a napokban meghalt Margaret Thatcherre emlékeztek. Ő ugyancsak politikai győzelem reményében kockáztatta az angol flottát, részünkre, sajnos, nagy sikerrel. Ünneplő elnökünk és kormánya tudott-e, avagy nem akart tudomást venni a Buenos Airesben, La Platán tomboló drámáról? Elfogott egy dühös mérég. A képzárosult tovább néztem és sirtam árvízkarosult honfitársaimmal. Nem vagyok *gringo*, szeretem befogadó hazámat. A jelenlegi felmérhetetlen anyagi és emberi áldozatért ki a felelős, a hibás? Ezen sóhajtozik, káromkodik napok óta a tönkrement polgár és vezetőink. Nyilván a sok bűn, mint a hanyagság, hazugság, lustaság, ami bőven megvan bennünk, mind össz pontosul a mindenkori hatalmon levő kormányban, együtt a mérhetetlen korrupcióval. Nem érdemes elvándorolni más országba. Ezek a jelenségek és a természeti csapások mindenütt előfordulnak. Nem mindenütt tudnak vele megbirkózni, mint a fegyelmezett japánok, vagy a szorgalmas németek. Mi, honosított argentin magyarok fegyelmetlenül igyekezzünk legalább segíteni.

- **Lapzártá után:** Hírlapunk márciusi számában már értesültünk, hogy április 11-én 19 órakor a Mindszentynumban a magyar nagyövet, **dr. Varga Korlát Pál** spanyol nyelven tart előadást a Balassi Intézettel kötött kultúrciklus keretén belül. Aggódtam, hogy kevesen leszünk. Buenos Aires népe napjainkban rosszkedvű, ideges, türelmetlen. Félóra késéssel megtelt az előadóterem. A nagykövet megszokott kiegyensúlyozott, higgadt modorában részletesen ismertette velünk az Orbán kormány jelenlegi működésének alapfeltételeit és módját. Az elmúlt hónapokban a kormánypárt és Orbán Viktor ellen forgó kritikákat részben megcáfolta, részben egyenesen „kettős mérce” alapon rosszindulatú rágalomnak minősítette. Megnyugtatta hallgatóságát. Köszönjük neki a Magyarországról érkező sok jó *ondát*, „hullámot”! A háziasszonyoknak köszönjük a sok finom süteményt és italt, amikkel az előadás végén megvendégelték.

Fotók szerző, Balthazár M., Fodor P./Kelemen T.

AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI**Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)****Alapító Védnökök (2005):**

Alitisz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (†) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Mórincz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (†) - Zilahi-Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005-től 2012-ig US\$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):

(1x) B.Á. (Kanada) - Csesztregi Ferenc - Gosztonyi Attila - Jakab János (USA) - K.I. - Dr. Kraft Péter - Meleg Piroska - Sisa István (†) (USA) - Szekeres Zsolt - Tanyi József és Ildikó (Kanada) - Widmerné Kranauer Judit (Svájc) - ifj. Zaha Sándor és Alexandra - Zombory István

(2x) Grosschmid Mária (Mo) - Kurhelec János

(3x) Dr. Andrés Faragó - Gorondi István és Edith - Magyar Református Egyház - N.N.

(4x) Álvarez Zöldi Viktória (Mexikó) - Pejacevich Alexis - Mészáros Lászlóné Angéla - Kalpakian Ervin (†) - Dr. Besenyi Károly

(5x) Dobosi Szabó Anikó - Erdődy József - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)

(6x) Dóry Ilcsi - Luraschiné Földényi Judit (Ausztria) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess"

(7x) Mórincz Istvánné

(8x) Dr. Alitisz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - N.N. és N.N. - Dr. Némethy Kessler Judit (USA) - Dr. Orbán László - Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsanna

2013:- Luraschiné Földényi Judit (Ausztria)
- Dobosi Szabó Anikó
- Hamza István és Emőke (USA)
- N.N.
- Widmerné Kranauer Judit (Svájc)
- Tanyi József és Ildikó (Kanada)
- Dr. Orbán László (x2)
- Dr. Némethy Kessler Judit (USA)
- Gorondi István és Edith
- Mészáros Lászlóné Angéla
- Dr. Andrés Faragó
- Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsanna
- Kalpakian Ervin (†)
- Dóry Ilcsi
- Mórincz Istvánné
- ifj. Zaha Sándor és Alexandra

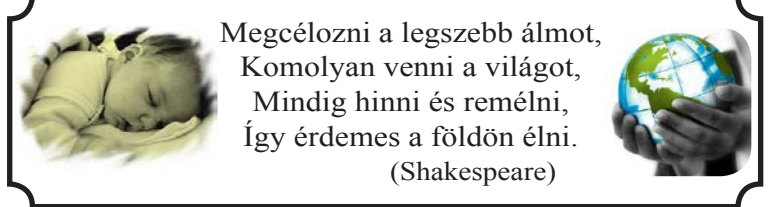
A Jóisten tartsa meg továbbra is drága Adakozóink jószokását, mert ez létkérdése az AMH-nak!

Az AMH hálás szívvel
köszöni az
adományokat,
támogatásokat,
fözlülfizetéseket!**61 éves a****Dr. Farkas Ferenc**
ügyvédCarlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát**Dra. Gabriela Szegödi**
AbogadaEstudio 4372-6844
15-5026-4512gabriela_szegodi@yahoo.com.ar**Dra. Daniela Bordalejo**
Dr. Martín Puricelli

Médicos Psiquiatras

Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347**HUNGÁRIA**
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Hivatalos órák: A hó 2. és 4.
pénteken 19 - 21 óra.
Hungária Egyesület 1. em.
Pje. Juncal 4250, Olivos Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.**A JÚNIUSI számra a lapzártá: május 10**Anyag és hírek beküldésére
(54-11) 4711-1242
amh.argentina@gmail.comMeggélni a legszebb álmot,
Komolyan venni a világot,
Mindig hinni és remélni,
Így érdemes a földön élni.
(Shakespeare)**INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES****EGYHÁZAK - IGLESIAS****"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar - www.lacruzdecristo.com.ar****MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Pasaje Juncal 4290 - (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-2527 - mariabenedek@arnet.com.ar****"MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HÚNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org****IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES****EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar**
39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSZS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com**18SZ. BARTÓK BÉLA CSZS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4790-7081 - andres_la17@hotmail.com****KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomiczmatyas@yahoo.com.ar - 15-5703-1800****REGŐS MAGYAR NÉPTÁNCCEGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGŐS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com****ZRINYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4794-4986 azaha@arnet.com.ar****INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES****ARGENTINAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4542-9877 - nvattay@telecentro.com.ar****ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMÉI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. - www.camara-hungara.com.ar - Tel. 15-4193-6752 - info@camara-hungara.com.ar****MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com****MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar****MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar****SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar****VITÉZI REND ARGENTINAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel. (5411) 4715-2351 - nvattay@telecentro.com.ar****ISKOLÁK - COLEGIOS****ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052****SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN. Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar****SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislaol@ciudad.com.ar****KLUBOK - CLUBES****HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenosaires@gmail.com****VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674****MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - CORAL HUNGARIA - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar****HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar****MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLMOGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar****SPONTÁN SZÍNPAD: GRABNER ISTVÁN istvangr@yahoo.com.ar****SPORT - DEPORTES****HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4755-6709 - andresgrabner@yahoo.com****VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS****BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282 luiseduardostany@hotmail.com****CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK: - COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649****- VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MUTUOS - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939****CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsillili@gmail.com****SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.com**

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855

MAUSI SEBESS*El instituto latinoamericano
de artes culinarias
más premiado del mundo**Sus certificados son un testimonio
de calidad, refinamiento
y estilo que lucen profesionales
de 33 nacionalidades en 44 países
del mundo**Calidad mundial indiscutida*Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com**Squam**
Crema dental multifunción con EDS y flúor*Protege su sonrisa diariamente*

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Acción Bactericida
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal
- Calidad garantizada con costo racional

PRESENTACION:
Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.Gador
Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>**Argentíai MAGYAR HÍRLAP**Az argentíai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kessler Zsuzsanna**Rovatvezető Bonczos Zsuzsanna**Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com